

Filosofen själf: främsta: rummet. Men
huru taga då de andra traskantarna
vägen, som icke kunna lefva dygdyg-
t. för den måtte väl Gud hafva någont-
nad. Gud är icke på slagräddad med
Människan naturliga svagheter, hvilka
icke kunna flyktas genom dygden.
Människan kan icke stå: något Mora-
liskt ansvar för själens drift, och sin-
nens, hvilka han icke kan för-
942. Ja se på det visat som Filoso-
fen i Samvetsfrid at kunna slä-
vill. Människan behöfver icke stå i
något ansvar för sina djuriska drift-
och nedriga Passioner. Gud kan icke
fordra mera af den svaga människan
än hvad som står i hennes makt, att
förhindra. Ja se på det visat som Filo-
sopen i alla öfriga afgrändar och flä-
ra ut de fästan armar. Men
jag är nästan ladd att Filosopen
har funnit en galig Mykel till afgrän-
den på samma sätt som Påfver.
Har verkligen Filosopen fått mykel-
tus, afgrändar i sina händer, ja har
han fäktat funnit dem. Alla de djurar
som Påfver fäktat ut från Mänsket

riket genom sina bullor, den fläp-
Filosofen ut från afgrändan genom
sina Jofismen. Värld är det då för nåd,
att blifva galig.

943. Filosopen påstår, att man bör göra
det rätta, för det rätta, skuld, utan affec-
de på några födelas, af hvad be-
skhet, som påstås. Men detta är en
Moralisk Cirkel: ty att handla efter
Andamål, det är att handla efter instinkt.
Förnufts värklerna betraktas af Filo-
sopen som "instinkt": men manne icke
förnuften tyckas vilja frihet, om
Människan handlar efter instinkt. Handlar
Människan fritt, såsom Filosopen vill
hafva det, så för honom icke handla efter in-
stinkt, d. v. s. efter Andamål.

944. Är det så, att Filosopen gör det
rätta för det rätta, skuld, utan affec-
de på några födelas af hvad be-
skhet, som påstås: ja handlar han
utan Andamål, d. v. s. efter instinkt.
Han liknar således fjell dem under
som lugner vattnet fram, och flödar över
den Eld eller vatten.

945. Men då självas begreppet om
det rätta, är blifva på, blifva instin-
des och folkflög: ja kan det då

afgrändar 10. vi mer på